

Rozważania Biblijne - 5 grudnia

Drugie czytanie - z listu do Filipian 1, 4-6. 8-11

Bracia, dziękuję Bogu mojemu, ilekroć was wspominam - zawsze w każdej modlitwie, zanosząc ją z radością za was wszystkich - z powodu waszego udziału w [szerzeniu] Ewangelii od pierwszego dnia aż do chwili obecnej. Mam właśnie ufność, że Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa. Albowiem Bóg jest mi świadkiem, jak gorąco tęsknię za wami wszystkimi [ożywiony] miłością Chrystusa Jezusa. A modłę się o to, aby miłość wasza doskoniła się coraz bardziej i bardziej w głębszym poznaniu i wszelkim wyczuciu dla oceny tego, co lepsze, abyście byli czysti i bez zarzutu na dzień Chrystusa, napelnieni plonem sprawiedliwości, [nabytym] przez Jezusa Chrystusa ku chwale i czci Boga.

- Paweł założył najpierw wspólnotę w Filipii i zaraz potem w Tesalonikach. Jednak w Filipii mógł pozostać dłużej. Towarzyszyli mu Syłas i Łukasz, który opisał tę podróż w Dziejach Apostolskich. Wspólnota w Filipii zawiązała się dość szybko. Paweł z towarzyszami zamieszkał u Lidii. Wkrótce dokonał cudu uwolnienia, który nie spodobał się niektórym osobom...
- « Kiedyśmy szli na miejsce modlitwy, zabiegła nam drogę jakaś niewolnica, opętana przez ducha, który wróżył. Przynosiła ona duży dochód swym panom. Ona to, biegnąc za Pawłem i za nami wołała: «Ci ludzie są

sługami Boga Najwyższego, oni wam głoszą drogę zbawienia». Czyniła to przez wiele dni, aż Paweł mając dość tego, odwrócił się i powiedział do ducha: «Rozkazuję ci w imię Jezusa Chrystusa, abyś z niej wyszedł». I w tejże chwili wyszedł. Gdy panowie jej spostrzegli, że przepadła nadzieja ich zysku, pochwycili Pawła i Sylasa, zawlekli na rynek przed władzę, stawili przed pretorami i powiedzieli: «Ci ludzie sieją niepokój w naszym mieście. Są Żydami i głoszą obyczaje, których my, Rzymianie, nie możemy przyjmować ani stosować się do nich». Zbiegł się tłum przeciwko nim, a pretorzy kazali zderzyć z nich szaty i sieć ich różgami. Po wymierzeniu wielu razy wtrącili ich do więzienia, przykazując strażnikowi, aby ich dobrze pilnował. Otrzymawszy taki rozkaz, wtrącił ich do wewnętrznego lochu i dla bezpieczeństwa zakął im nogi w dyby. » (Dz 16, 16-24)

-To jedyny zapis z Filipi w Dziejach Apostolskich. Nie wiadomo co się dalej działo z uwoniona kobieta.

„Bóg jest mi świadkiem, jak gorąco tęsknię za wami wszystkimi [ożywiony] miłością Chrystusa Jezusa.“

- To Chrystus jest źródłem braterskich relacji we wspólnocie chrześcijańskiej.

Nie wiadomo ani kiedy ani skąd Paweł pisał ten list do Filipian. Na pewno z jakiegoś więzienia ale nie wiadomo z którego, bo był przecież więziony kilka razy. Mimo, że znajduje się w więzieniu, przepelniony jest radością.

• *“ A jeśli nawet krew moja ma być wylana przy ofiarniczej postudze około waszej wiary, cieszę się i dzielę radość z wami wszystkimi: a także i wy się cieszcie i dzielcie radość ze mną!” (Flp 2, 17-18)*

Cały jego list jest naznaczony tą radością.

• *« dziękuję Bogu mojemu, ilekroć was wspominam - zawsze w każdej modlitwie, zanosząc ją z radością za was wszystkich. «*

« modlę się o to, aby miłość wasza doskonalila się coraz bardziej i bardziej w głębszym poznaniu i wszelkim wyczuciu dla oceny tego, co lepsze (co wazne)... »

- To miłość umożliwia głębsze poznanie.

- Poznanie w sensie biblijnym, o którym pisze Paweł, jest większe i ważniejsze od poznania inteligencją.

« Jest to bowiem rzecz dobra i miła w oczach Zbawiciela naszego, Boga, który pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy. » (1 Tm 2,4)

Podobnie jak w liście do Tesaloniczan, Paweł tłumaczy, że w perspektywie drogi chrześcijanina jest tzw. « Dzień Chrystusa ». Bowiem chrześcijanin jest człowiekiem oczekiwania...oczekuje dnia triumfu Miłości.

Ewangelia według Łukasza 3, 1-6

Było to w piętnastym roku rządów Tyberiusza Cezara. Gdy Poncjusz Piłat był namiestnikiem Judei, Herod tetrarchą Galilei, brat jego Filip tetrarchą Iturei i kraju Trachonu, Lizaniasz tetrarchą Abileny; za najwyższych kapłanów Annasza i Kajfasza skierowane zostało słowo Boże do Jana, syna Zachariasza, na pustyni. Obchodził więc całą okolicę nad Jordanem i głosił chrzest nawrócenia dla odpuszczenia grzechów, jak jest napisane w księdze mów proroka Izajasza: Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego! Każda dolina niech będzie wypełniona, każda góra i pagórek zrównane, drogi kręte niech się staną prostymi, a wyboiste drogami gładkimi! I wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże.

« **piętnastym roku rządów Tyberiusza Cezara** »

- Chodzi tu o 27 albo 28 rok naszej ery.
- W tamtych czasach, Judea miała odmienny status polityczny bowiem podlegała bezpośrednio władzom w Rzymie. Uważano, że w tej prowincji wyjątkowo trudno było sprawować rządów. Piłat bedący przedstawicielem władz rzymskich, znany był ze swej surowości.
- Łukasz przedstawia najpierw postacie polityczne i dopiero później postacie religijne. Król Herod, którego wymienia to Herod Antypas, syn Heroda Wielkiego. Ten ostatni panował w chwili narodzin Jezusa, natomiast w czasach działalności Jezusa, przejął ten urząd Herod Antypas.
- Łukasz wymienia dwie prowincje żydowskie: Galilee i Judee oraz trzy prowincje nie-żydowskie znajdujące się na północy kraju: Itureje, Trachon i Abilene.
Następnie wymienia najwyższych kapłanów Ananiasza i Kajfasza: oboje odegrały rolę w procesie Jezusa.

“**skierowane zostało słowo Boże do Jana, syna Zachariasza, na pustyni.**”

- W tekście greckim te same słowa zostały użyte w stosunku do Jeremiasza i Ozeasza:
 - “Słowo, które Pan oznajmił Jeremiaszowi” (Jr 11,1)
 - “Słowo Pańskie skierowane do Ozeasza, syna Beeriego, za dni królów judzkich...” (Oz 1,1)
- Łukasz przedstawia w ten sposób Jana Chrzciciela jako prawdziwego proroka.

“**głosił chrzest nawrócenia dla odpuszczenia grzechów, jak jest napisane w księdze mów proroka Izajasza**”

- To tak jakby Łukasz mówił: « Jan Chrzciciel jest autentycznym prorokiem, tym, który otworzy wam oczy na wypełnienie się dawnych obietnic Bożych. »
- Cały Nowy Testament pokazuje, że Jezus jest Tym, który wypełnia plany Boże, zapowiadane w Starym Testamencie. Każdy z autorów tekstów czyni to we własnym stylu. Cytowane przez Łukasza słowa Izajasza, skierowane były do jemu

współczesnych, znajdujących się w niewoli babilońskiej. Izajasz zapowiadał im bliski powrót do domu. Czynił to używając obrazów łatwo do nich przemawiających:

“Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego! Każda dolina niech będzie wypełniona, każda góra i pagórek zrównane, drogi kręte niech się staną prostymi, a wyboiste drogami gładkimi! I wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże. »

- Lukasz nawiązuje do tego, że każdego roku tuż przed świętem boga Marduka, zmuszano Żydów – niewolników do bardzo uciążliwych prac : musieli wyrównywać drogi na pustyni, usuwać wzniesienia i dziury...kosztowało to ich wiele sił fizycznych ale było też wielkim upokorzeniem, gdyż prace te były przewidziane ku czci pogańskiego boga...

- Jan Chrzciciel cytując Izajasza, zapowiada że nie tylko naród wybrany powróci z niewoli ale że każdy człowiek, który ujrzy Zbawienie Boże, zostanie wyzwolony.

Tłumaczy, że teraz droga Pana poprowadzi przez pustynie i sam Bog stanie na czele pochodu, w tryumfalnym powrocie do Ojczyzny.

« Głos się rozlega: «Drogę dla Pana przygotujcie na pustyni, wyrównajcie na pustkowiu gościniec naszemu Bogu! Niech się podniosą wszystkie doliny, a wszystkie góry i wzgórza obniżą; równiną niechaj się staną urwiska, a strome zbocza niziną gładką. Wtedy się chwała Pańska objawi, razem ją wszelkie ciało zobaczy, bo usta Pańskie to powiedziały». (iz 40, 3-5)

Lukasz zastępuje Izajaszowe słowa « *Wtedy się chwała Pańska objawi* » słowami :
« *I wszyscy ludzie ujrzą zbawienie Boże.* »

STRASBOURG

- Polska Misja Katolicka w Strasburgu,
 - ks. Ryszard Górski
- Parafia Notre Dame de Lourdes
- 9, rue du Hohwald 67000 Strasbourg
 - tel: 03.88.32.31.60